

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی و تطبیقی روش خوارزمی و جامی در شرح نی نامه مولوی

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 22، شماره 50 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

کبری صدیقی ترکمپور - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کاشان

رضا روحانی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه کاشان

احد فرامرز قراملکی - استاد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

جامی (وفات: ۸۹۸ ه. ق) و خوارزمی (وفات: ۲۳۳ ه. ق) از شاعران و عارفان بزرگ قرن نهم هجری، با تالیفات ارزنده ای در زبان و ادبیات فارسی در زمره نخستین شارحان مثنوی مولوی محسوب می شوند. شروح خوارزمی و جامی از زمان تالیف تا امروز، مورد توجه بسیاری از مولوی‌پژوهان و شارحان مثنوی معنوی قرار گرفته است. آثاری درباره احوال، آثار و زندگی این شارحان تالیف و تدوین شده است، اما اثری که به بررسی و تبیین روش و رویکرد این شارحان در شرح نی‌نامه (هیجده بیت آغازین مثنوی) بپردازد تا کنون به نگارش در نیامده است. مساله این پژوهش شناختی تحلیلی از مواضع اختلاف و اشتراک روش شرح های خوارزمی و جامی بر نی نامه مولوی است. هر دو شارح روشی تلفیقی را در شرح نی نامه به کار برده و بر تلقی هرمنوتیکی از تفسیر استوار بوده‌اند و به جای کشف مراد مولوی در نی نامه، به کشف و استخراج تفسیر عرفانی غیرمدلل مباحثی در نی نامه پرداخته اند که متن ظرفیت آن را دارد. آنها با این روش، طبعاً، فهم و درک نی نامه مثنوی مولوی را برای خواننده و مخاطب بویژه مخاطب عام دشوار کرده اند.

کلمات کلیدی:

روش شناسی شروح، جواهرالاسرار خوارزمی، رساله نائیه جامی، شروح نی نامه، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734251>

